Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31270
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

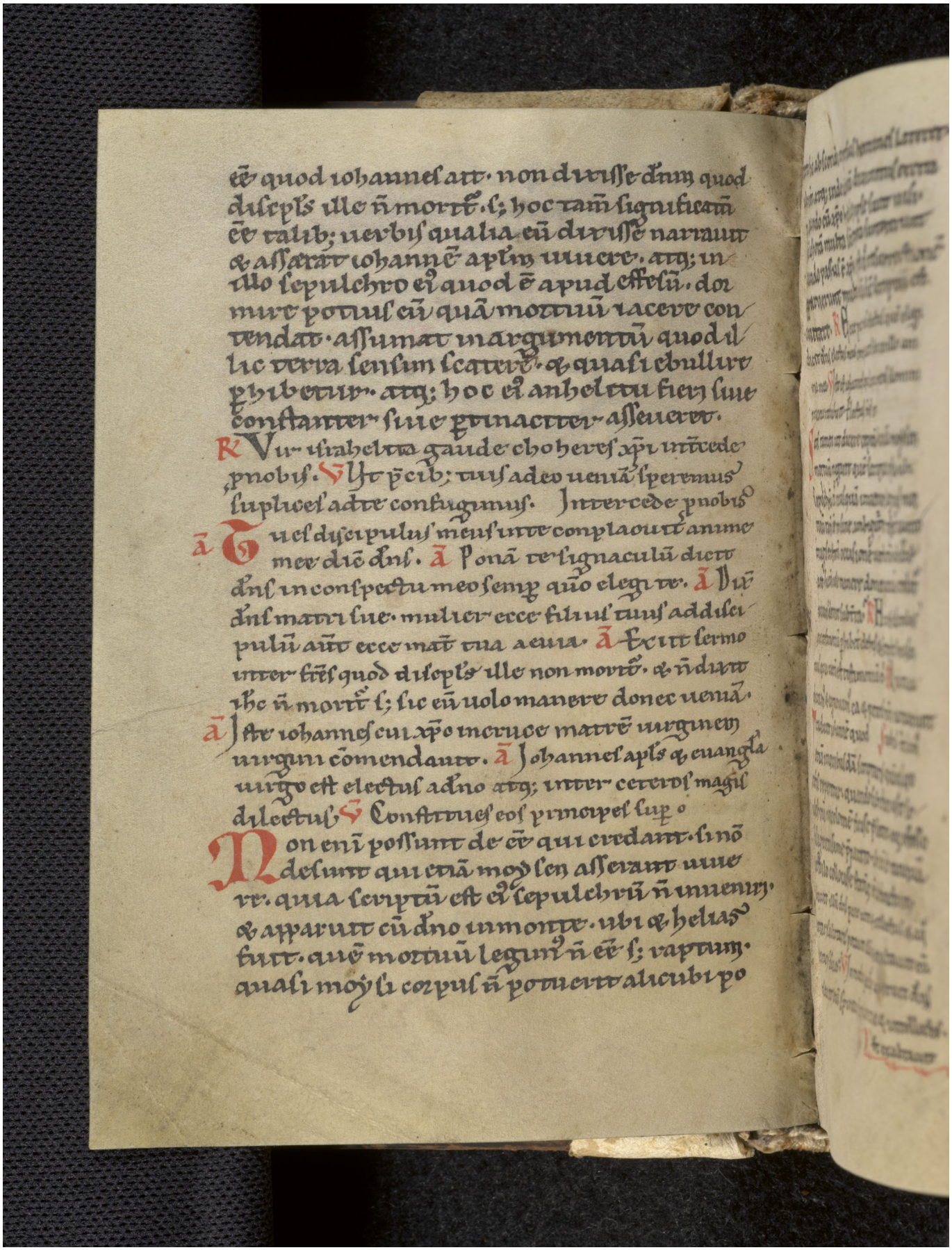

et quod iohannes ait. non dixisse dnm quod
discpls ille ñ morit. s; hoc tam significam
et talib; uerbis qualia eū dixisse narrant
& assarat iohannē apl'm uiuere. atq; in
illo sepulchro ei quod ē apud ephesū. do
mus potius eū quā mortuū iacere con
tendat. assumat margumentū quod il
lic uera sensum scatere. & quasi ebullire
phibetur. atq; hoc ei anhelitu fieri siue
constanter siue pinaciter asseuerat.
℟ Vu- israhelita gaude choheres xpi intercede
pnobis. ℣ Ut pcib; tuis adeo ueniā sperimus
supplices adte confugimus. Intercede pnobis
ā Ecce discipulus meus iste conplacuit anime
mee die dns. ā Pona te signaculū dicit
dns in conspectu meo semp quō elegi te. ā Dic
dns matri sue. mulier ecce filius tuus addisci
pulū aūt ecce mat tua aeuia. ā Fecit sermo
inter fres quod discpls ille non moritē. & ñ dixit
ihc ñ moritē s; sic eū uolo manere donec ueniā.
ā Iste iohannes cū xpo in cruce matrē uirginem
uirgini cōmendauit. ā Iohannes apls & euangla
uirgo est electus a dno atq; inter ceteros magis
dilectus. ℣ Constitues eos principes sup o
Non enī possunt de ei qui credant. sinō
deluit qui eriā modi sen asseraut uiue
re. quia scriptū est ei sepulchrū ñ inuenit.
& apparuit cū dno in monte. ubi & helias
fuit. quē mortuū legim ñ esse s; raptum.
quasi moysi corpus ñ potuerit alicubi po